

РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ

Підвищення рівня економічного розвитку країни, становлення ринкових відносин, виникнення нових форм організації праці, перехід освіти у режим дистанційного навчання зумовлюють зростання вимог до якості підготовки випускників закладів вищої освіти, які у подальшому будуть здійснювати професійну підготовку кваліфікованих робітників у ЗП(ПТ)О.

Важливого значення в умовах сьогодення набуває проблема розвитку мотивації професійного зростання майбутніх педагогів професійного навчання, яка перебуває у тісному зв'язку з компонентами їх професійної компетентності складовими та впливає на розвиток творчого потенціалу, виховання і навчання, трудової діяльності та забезпечує неперервність освіти впродовж життя.

У навчально-виховному процесі для студентів виникає необхідність створення професійно-мотиваційного потенціалу до їхньої самопідготовки за рахунок організації цілеспрямованого процесу створення мотиву у вигляді складного інтегрального психологічного формування. На процес створення мотивації впливають: методи та форми навчання, зміст навчального матеріалу, стиль роботи викладача, форма оцінювання навчальної діяльності тощо. Тільки системний підхід до розвитку мотивації професійного зростання сприяє ефективному формуванню професійної компетентності майбутнього педагога професійного навчання.

Провідна роль педагогічного забезпечення розвитку мотивації професійного зростання студентів визначається цілеспрямованим використанням у навчальному процесі активних методів навчання (професійно-орієнтованих завдань, ділових ігор, рольового моделювання професійних ситуацій, методу проектів); проведення занять в умовах ЗП(ПТ)О; спрямованість на самостійне формування професійних умінь та навичок.

До мотиваційних чинників навчальної діяльності належать: інтерес до певної дисципліни; взаємостосунки з викладачем; якість викладання; важливість дисципліни для професійно-педагогічної підготовки; співвідношення між труднощами оволодіння певною дисципліною і особистісними здібностями. Для їх забезпечення необхідно дослідити особливості кожного студента: рівень засвоєних знань, ступінь прояву здібностей, потенційні можливості, темперамент тощо.

Позитивне ставлення студентів до майбутньої професійно-педагогічної діяльності породжує в них бажання самовдосконалюватися, займатися самоосвітою стати справжнім суб'єктом викладацької діяльності у ЗП(ПТ)О.

У дослідженнях Н. Кузьменко встановлено, що мотивацією на успіх характеризуються 48% студентів, а 50% формують ті студенти, у яких мотиваційний полнос яскраво не виражений, що засвідчує їх нейтральне ставлення до обраної професії, відсутність інтересу до обраної професії, відсутність уявлення про обрану професію в цілому чи взагалі незадоволеністю місцем навчання. Науковець за результатами досліджень констатує, що респонденти, які брали участь у експерименті різняться не за інтелектуальними показниками, а за тим, у якій мірі в них розвинута професійна мотивація. Це не означає, що здібності не відіграють ніякої ролі. Взагалі, студенти, що навчаються у ЗВО, мають приблизно однакові здібності. І в даному випадку, первинним стає фактор професійної мотивації [1].

Таким чином, першочерговими чинниками у підвищенні рівня мотивації майбутніх педагогів професійного навчання до професійного зростання визначаємо суспільну значущість і зміст майбутньої професійно-педагогічної діяльності, а також якість викладання, використання інноваційних педагогічних технологій при проведенні занять; стимулювання ініціативності, самоосвіти та самовдосконалення тощо.

Доповідь присвячено обґрунтуванню важливості педагогічного аспекту врахування мотиваційного аспекту формування професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання.

Список літератури

1. Кузьменко Н. В. Формування професійної мотивації студентів / Н. В. Кузьменко // Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць / ред. кол.: В. К. Буряк (гол. ред.), Л. В. Кондрашова, Г. Б. Штельмах. – Кривий Ріг, 2010. – вип. 27. – С 191–196